

24. møde.

Fredag den 27. januar kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

*Forslag til lov om ændring af valgrets-
alderen til folketinget,*

*forslag til lov om ændring i lov om valg
til folketinget,*

*forslag til lov om ændringer i lov om valg
til folketinget [af Iver Poulsen m. fl.]*

og

*forslag til lov om ændring i lov om kom-
munevalg.*

Valgt blev: *Holger Eriksen, Ditlevsen, Andreas Hansen, Ove Hansen, Per Hækkerup, Lars M. Olsen, Henning Rasmussen, Edel Saunte, Baumgaard, Harald Nielsen, Henry Christensen, Jens Chr. Christensen, Erik Eriksen, Poul Sørensen, Haunstrup Clemmensen, Thestrup og Aksel Larsen.*

Den sidste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om
personnavne.*

Astrid Skjoldbo: Dette lovforslag om personnavne er i det store og hele baseret på en betænkning, som et sagkyndigt udvalg har arbejdet med siden 1952, og et tilsvarende arbejde har været udført i Norge og Sverige. Det er sikkert en fortjenstfuld gerning at søge at bringe en vis orden i de lidt tilfældige love og forordninger, der findes på dette område.

Lovforslagets § 1 bestemmer, at børn født i ægteskab ved fødslen får faderens slægtsnavn, men der gives barnet adgang til ved anmeldelse til ministerialbogen at antage moderens pigenavn. Dette er en ny bestemmelse, men egentlig synes jeg, ganske god. De senere tiders navnelovgivning har i ikke ringe grad haft til formål at afskaffe de mange sen-navne, som jo ofte nærmest kan være et pseudonym.

Måske burde man være gået endnu videre og have givet forældrene lejlighed til straks ved fødslen at kunne bestemme, hvorvidt barnet bør bære faderens eller moderens slægtsnavn. Det ville navnlig være praktisk i tilfælde, hvor moderen ved ægteskabets indgåelse bestemmer sig til at beholde sit eget slægtsnavn. Det ville også være praktisk i de tilfælde, hvor faderen har et sen-navn, men moderen et mere eller mindre almindeligt navn; og for de mennesker, der måtte synes, at det ville være at gå for vidt eller for langt i kønnenes ligeberettigelse, kan man blot henvise til underbilag I til bilag 1 i betænkningen. Her gives der en lang række eksempler på, at børn har antaget moderens slægtsnavn, og at der altså er historisk tradition for, at dette har kunnet lade sig gøre i familier med gode borgerlige traditioner i dette land og tilsyneladende uden konsekvenser for den bestående samfundsorden. Jeg nævner navnene: Barfod, Brun, Blicher, Fabricius, Koch, Monrad, Pontoppidan, Rosenstand blandt mange andre, navne, som måske var forsvundet, om ikke børnene havde optaget moderens slægtsnavn. Om det så er praktisk eller ej, at søskende gennem denne bestemmelse kan få forskellige slægtsnavne, skal jeg ikke blande mig i, men jeg vil bare anføre, at der i vore dage findes masser af familier, hvor børnene har forskellige slægtsnavne, hovedsagelig hvor børnene er halv søskende, f. eks. fordi en af forældrene tidligere har været gift og har sine særbørn med i det nye ægteskab.

Set ud fra barnets tarv har dette lovforslag 3 gode nyheder, som jeg gerne vil sige et par ord om.

Børn født uden for ægteskab får nu altid moderens navn, uanset om hun er ugift eller gift eller har været det. Man kunne måske nære nogen betænkelighed ved den stærke understregning af, at børn født uden for ægteskab skal tillægges moderens aktuelle navn, og at moderen først på et senere tidspunkt, når faderskabet er fastslået, kan give barnet faderens navn. Imidlertid har jeg gennem mødrehjælpen fået at vide, dels at langt de fleste mødre for tiden ønsker, at deres barn skal bære deres eget navn — det var lidt anderledes for omkring 10 år siden — dels at det i almindelighed vil tage 3-4 måneder at få faderska-